

det et eller andet sted i den danske slagtesvinproduktion. Og med hensyn til kontrol på slagterierne osv. koster det også et eller andet sted. Det skal vi være opmærksomme på.

Kl. 21:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Kl. 21:15

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Vi skal jo tale om grise pant. For et stykke tid siden foreslog jeg og Socialdemokratiet, at vi skulle indføre grise pant. Det kom der en rigtig god tegning ud af i Nordjyske. Det er jo et meget enkelt budskab at kommunikere, at hver gang der er en gris, der bliver født, putter man 100 kr. ind, og når man får den slagtet på et dansk slagteri, får man de 100 kr. tilbage, og så går det jo fuldstændig lige op.

Det, der er problemet i dag, er jo, at der bliver kørt – så vidt jeg ved fra de sidste tal – 8 millioner grise ud af landet: smågrise til opfødning, slagtesvin direkte til slagteriet, og 800.000 udsættersøer kommer samme vej. Det synes jeg er en katastrofal udvikling. Jeg synes ikke, at levende dyr skal køres rundt på Europas landeveje. Slagtesvin skal slagtes på nærmeste slagteri. Det må være den målsætning, vi har omkring det her.

Nu er hr. Per Clausen og Enhedslisten jo kommet med en kopi af vores forslag. Det handler om, at hvis man transporterer en gris mere end 4 timer, skal det udløse en afgift på 100 kr. Det er der sikkert en hel masse tekniske indvendinger imod. Der er EU-regler og alle de forskellige ting, hvor man kan finde indvendinger imod et sådant forslag. Men vi har sympati for, at man prøver at sørge for, at for den produktion, vi har herhjemme i Danmark, bliver forædlingen og slagtingen også hjemme i Danmark. Grisekød er vældig velegnet til at fragte, hvis det er på dåser eller som skinker eller noget andet noget, når grisene er slagtet, og så må man for min skyld køre dem hen, hvor man vil, hvis man overholder de regler, der er forbundet med det.

Dansk landbrug er jo i knæ, det ved vi, og der er mange af landmændene, som har svært ved at få tingene til at hænge sammen. Derfor vælger de – fordi man kan få en højere pris i Tyskland – at eksportere svinene dertil, både til opfødning og til slagting, som jeg var inde på. Det, der er grund til at kigge på, er, hvad årsa-

gen er til det. Det var jo helt fantastisk at høre Venstres ordfører sige, at det ikke betyder noget med arbejdskraftomkostningerne. Det er jo her, jeg ser, at vi har det største problem. Vi skal i forhold til EU-reglerne konkurrere på samtlige parametre, vi skal overholde dem. Vi må ikke lave noget, der strider imod EU-retten. Men når det drejer sig om en eneste ting: lønomkostningerne, så må tyskerne gerne have lov at bruge en billig østeuropæisk kolonnearbejdskraft. Det gør de, indtil de selv finder ud af at lave nogle regler.

Jeg ville hellere have, at det tyske arbejdsmarked selv fandt ud af at indføre nogle lønninger, der gjorde, at det ikke var konkurrenceforvridende i forhold til de danske lønninger. Når der er to parter, der har lavet en aftale om, hvordan overenskomsten skal være, kunne jeg aldrig finde på at blande mig i det eller diktere, at man skal gå ned eller op i løn. Men det er et selvstændigt problem, at den tyske fagbevægelse er så svag, at den ikke er i stand til at kræve, at de tyske slagteriarbejdere eller de gæstearbejdere, der kommer der, får en løn, så de ikke kommer til at optræde konkurrenceforvridende. Det har vi jo forsøgt herhjemme i Danmark at løse med østaf-talen. Efter en periode har fagbevægelsen taget godt fat i det. Det er her, hovedkernen i problemet er.

Jeg tror ikke, der findes en eneste dansk landmand, der ikke er enig i vores synspunkt om, at grisene skal slagtes på nærmeste slagteri. Det er andre faktorer, der gør det. Jeg tror ikke på, at slagteomkostningerne i Tyskland er meget billigere, end de er i Danmark. Det er nogenlunde det samme. Det koster godt og vel et par og tyve kroner, kontrollen koster 15-17 kr. – alle Folketingets partier er blevet enige om, at vi kan spare nogle penge på det her område, og det kommer også området til gode her – rengøringen koster 11 kr. Det er nogenlunde de samme omkostninger, man har andre steder. Det, der koster, er opskæringen. Det er der, de mange arbejdstimer er i det, og det er det, der giver forskellen. Så kan der være en hel masse andre ting, som slagterierne selv må tage sig af.

Jeg synes, at vi skal appellere til vores europaparlamentarikere, Kommissionen og Ministerrådet om, at de må prøve at lave nogle ordninger her, der gør, at når landene skal konkurrere i et frit marked, er det helt urimeligt, at på et enkelt punkt kan tyskerne gøre det her. Det er jo ikke særlig fair at konkurrere på dårlige løn- og arbejdsforhold.